

РЕШЕНИЕ

№ 132

гр. Варна, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 30 СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Николова

при участието на секретаря Анг. Пенчева
като разгледа докладваното от Елена Николова Гражданско дело № 20223110104717 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.422 от ГПК. Образувано е по искова молба от „Агенция за събиране на взема.я” ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев” № 25, офис-сграда Лабиринт, ет.2, офис 4 представлявано от Изпълнителния директор Юлия Христова Юргакиева, подадена след провеждане на производство по чл. 410 от ГПК, с искане да бъде признато за установено, че ответникът В. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В. дължи на „Агенция за събиране на взема.я” ЕАД сумите както следва: **сумата 1781.09 лв. /хиляда седемстотин осемдесет и един лева и девет стотинки/** - непогасена главница по Договор за потребителски кредит с номер PLUS-16093655 от 07.06.2018 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и В. Т. Д.; **сумата 398.19 лв. /триста деветдесет и осем лева и деветнадесет стотинки/** – договорна лихва за периода от 01.06.2019 год. до 05.07.2021 год. ; **сумата 422.25 лв. /четиристотин двадесет и два лева и двадесет и пет стотинки/** - обезщетение за забава за периода от 02.06.2019 г. до датата на подаване на заявлението в съда - 26.10.2021 г. , ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 26.10.2021 г. до изплащане на задължението, вземането за които е прехвърлено по силата на Приложение № 1/09.09.2019 г. към Рамков договор за продажба и прехвърляния на взема.я /цесия/ от 19.08.2019 г. , сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и „Агенция за събиране на взема.я” ЕАД,

и за което е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК №

6108/28.10.2021 г. по ч.гр.д.№ 15463/2021 г. на ВРС.

Обстоятелства, от които се твърди, че произтича претендираното право:

На 07.06.2018 г. между БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А. , клон България, като Кредитор и В. Т. Д. като Кредитополучател бил сключен договор за потребителски кредит с № PLUS-16093655, при спазване на разпоредбите на Закона за потребителския кредит. Размерът на предоставения с този договор кредит е равен на сумата, посочена в поле „Общ размер на кредита" , а именно: 2000.00 лв. Застрахователната премия била в размер на 403.20 лв. Договорната лихва по кредита била в размер на 1660.12 лв. Кредитополучателят се задължил да върне сумата по кредита в срок до 05.07.2021 г. на 36 броя равни месечни погасителни вноски, всяка от които по 101.67 лв. Крайният срок за издължаване на всички задължения по кредита бил 05.07.2021 г. /дата на последна погасителна вноска, съгласно погасителен план, неразделна част от договора за кредит/, предвид което по отношение на вземА.ята по договора за кредит не е обявявана предсрочна изискуемост. На длъжника е начислена лихва за забава за периода от 02.06.2019 г. до датата на подаване на заявлението в съда, в общ размер на 422.25 лева, като за периода 13.03.2020 г. -14.07.2020 г. не е начислявана лихва за забава или неустойка, в изпълнение на разпоредбата на чл. 6 ЗМДВИПОРНС.

На 09.09.2019 г. било подписано Приложение 1 към Рамков договор за продажба и прехвърляне на вземА.я от дата 19.08.2019 г., на основА.е чл. 99 от ЗЗД, между „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България и „Агенция за събиране на вземА.я" ЕАД, ЕИК 203670940, по силата на който вземането, произтичащо от Договор за потребителски кредит № PLUS-16093655 от дата 07.06.2018 г. било прехвърлено в полза на „Агенция за събиране на вземА.я" ЕАД изцяло с всички привилегии, обезпечения и принадлежности, включително и всички лихви. Длъжникът бил уведомен по реда на чл. 99, ал. 3 от ЗЗД за извършената продажба на вземането от името на „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България с Уведомително писмо с изх. № УПЦЛП-БНП/PLUS-1 6093655 от дата 20.09.2019 г., изпратено с известие за доставяне от страна на „Агенция за събиране на вземА.я“ ЕАД в качеството ѝ на пълномощник на цедента, което било получено лично от длъжника на 30.09.2019 г.

Претендира се присъждане на съдебно-деловодни разноски в настоящото производство и в производството по ч.гр.д.№15463/2021 г. на ВРС.

Ответникът, в срока за отговор, е депозирал такъв по делото. В отговора ответникът оспорва предявените искове по основА.е и размер, като излага следното: Не оспорва обстоятелството, че между него и „БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А.“, клон България, е сключен Договор за потребителски кредит Плюс -16093655 от 07.06.2018 г., в размер на 2000 лв., както и Застраховка, със застрахователна премия, в размер на 403.20 лв., както и че сумата е усвоена. Заедно с договорената лихва, която е

в размер на 1660.12 лв., общата дължима сума възлиза на 3660.12 лв. Твърди, че така уговорената лихва надхвърля допустимата по закон. Оспорва длъжникът да е уведомен за извършената цесия, като е узнал за него с връчването на заповедта за изпълнение.

Не оспорва дължимостта на част от главницата, тъй като е заплатил сума в размер на 605.35 лв., като дължимият остатък е в размер на 1176.55 лв., а не претендира, че такъв в размер на 1781.09 лв. Излага, че съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 4 от ЗПК, годишният процент на разходите не може да бъде по-висок от пет пъти размера на законната лихва по просрочени задължения в левове и във валута, определена с постановление на Министерския съвет на Република България, а видно от договора е, че тази разпоредба не е спазена, въпреки че е императивна. Твърди, че тази клауза е нищожна на осн. чл. 19, ал. 5 от ЗПК, с оглед на което, моли, съдът да приеме, че така уговорената лихва, в размер на 398.19 лв. не се дължи, или ако приеме, че се дължи, то не се дължи в този размер.

Излага, че претендираната лихва за забава, също надхвърля предвидения лимит в чл. 33, ал. 2 от ЗПК, което също води до недължимост на същата. Затова счита и, че сумата от 422.25 лв. не се дължи, или ако приемете, че се дължи, то не следва да е в този размер.

Съдът, като прецени съобразно чл. 12 и чл. 235 ГПК поотделно и в съвкупност събрА.те по делото доказателства, доводите и възраженията на стрА.те, и по вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявени са искове за установяване вземА.ята на ищеца към ответника с правно основА.е чл. 422 ГПК, вр. чл. 414 от ГПК във вр. чл. 79 и сл. 33Д и чл. 86, ал. 1 33Д. Същите са процесуално допустими, доколкото са предявени от кредитор, в чиято полза е издадена заповед за изпълнение, след подадено възражение от длъжника по чл. 414 от ГПК и даване на указА.я от съда на заявителя да предяви иск, съгласно чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Съобразно правилата на чл. 154 ГПК, ищецът следва да докаже наличието на валидно облигационно правоотношение между стрА.те и изпълнение на задълженията му по него, в т.ч. и нормативни, както и размера на претенциите си. В случая следва да докаже и валидно цесионно правоотношение, по силата на чиито правни последици обосновава активната си процесуална легитимация.

Ответникът от своя страна следва да докаже онези свои възражения - правоизключващи, правоотлагащи, правопрекратяващи, правоунищожавачи и правопогасяващи възражения, от които черпи изгодни за себе си правни последици.

В конкретния случай между стрА.те не е спорно, че процесният договор за кредит е сключен между стрА.те при посочените в него параметри. Спорно е дали същият съдържа нищожни клаузи, с оглед направените с отговора на исковата молба

възражения за противоречие с добрите нрави на клаузата за заплащане на договорна лихва в размер на 32,98% на годишна база, както и надхвърляне на законово определения размер в чл. 33 от ЗПК на начислената лихва за забава.

От представения по делото Договор за кредит за текущо потребление от PLUS-16093655 от 07.06.2018 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ и В. Т. Д., е видно, че Банката е предоставила на Кредитополучателя банков кредит в размер на 2000,00 (две хиляди) лева, с краен срок за издължаване 05.07.2021 г. (36 месеца, считано от неговото усвояване, съгл. т.2 от Договора, при ГЛП от 32,98% и ГПР от 42,11%. В договора е уговорено, че кредитополучателят следва да заплати и застрахователна премия по сключена застраховка „Защита на плащА.ята“ в размер на 403,20 лв. и такса ангажимент в размер на 70,00 лв. Изрично е посочено, че общата дължима сума по кредита е в размер на 3660,12 лв. Ищецът е посочил, че начислената договорна лихва, съгласно погасителния план и приложимия лихвен процент, е в размер на 1660,12 лв. Или общата дължима сума по кредита, посочена в договора включва в себе си единствено вземА.ята за главница и договорна лихва на кредитора, но не и тези за такса ангажимент и застрахователна премия. Доколкото годишният процент на разходите по кредита следва да се изчислява върху сумата, посочена като „общо дължима сума по кредита“, то и посоченият в договора размер от 42,11% е изчислен именно върху тази сума.

Съгласно разпоредбата на чл. 11, т.10 от ЗПК договорът за потребителски кредит се изготвя на разбираем език и съдържа: годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя, изчислени към момента на сключване на договора за кредит, като се посочат взетите предвид допускА.я, използвА. при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 от ЗПК начин. В настоящия случай в общата дължима сума по кредита е следвало да бъдат включени и дължимите суми за такса ангажимент и застраховка „Защита на плащА.ята“. Същото е така, защото тези задължения са възникнали във връзка с договора и се дължат именно поради неговото сключване. Същите представляват букви D1 - размерът на съответната поредна (1) погасителна вноска или **плащане на разходи**, от формулата, посочена в приложение №1 и е следвало да бъдат включени при изчисляване на размера на ГПК. Освен горното в договора не са посочени взетите предвид допускА.я, използвА. при изчисляване на годишния процент на разходите по определения в приложение № 1 начин.

От всичко гореизложено следва, че е нарушена разпоредбата на чл.11, т.10 от ЗПК. Съгласно чл. 22 от ЗПК, когато не са спазени изисквА.ята на чл. 10, ал. 1, чл. 11, ал. 1, т. 7 - 12 и 20 и ал. 2 и чл. 12, ал. 1, т. 7 - 9, договорът за потребителски кредит е недействителен. Когато договорът за потребителски кредит е обявен за недействителен, потребителят връща само чистата стойност на кредита, но не дължи лихва или други

разходи по кредита – чл.23 от ЗПК.

По делото няма представени доказателства за обявяване на предсрочна изискуемост на кредита до подаване на заявлението в съда – 26.10.2022 г. Доколкото последната падежна дата, съгласно погасителния план, е 05.07.2021 г., то следва, че към подаване на заявлението по чл.410 от ГПК кредитът е бил изцяло с настъпил падеж.

От допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза на вещото лице А. В., която съдът кредитира като надлежно и компетентно изготвена и в която са съобразени и представените от ответника доказателства за извършени от негова страна плащА.я по процесния кредит, се установява, че непогасеното задължение по процесния договор за кредит, като се отнесат всички платени сума по договора към задълженията за главница се равняват на 776,76 лв. , а лихвата за забава върху тези вземА.я до подаване на заявлението е в размер на 131,08 лв.

По делото е представен рамков договор за продажба и прехвърляне на вземА.я от 19.08.2019 г., сключен между ищеца „Агенция за събиране на вземА.я” ЕАД, ЕИК 203670940 и „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и Приложение №1 от 09.09.2019 г. към него, по силата на които в полза на ищеца са прехвърлени вземА.ята на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България по Договор за потребителски кредит с номер PLUS-16093655 от 07.06.2018 г. към ответника В. Т. Д.. По делото няма доказателства за връчването на уведомлението по чл. 99, ал.3 от ЗЗД на кредитополучателя, но с оглед на направеното такова по пълномощие с исковата молба, съдът намира, че към датата на постановяване на настоящото решение, длъжникът е уведомен за прехвърлянето на предявените в настоящото производство вземА.я в полза на новия кредитор и ищец в настоящото производство.

Поради изложеното по-горе съдът намира, че предявените искове се явяват основателни за сумата от 776,76 лв. – главница по Договор за потребителски кредит с номер PLUS-16093655 от 07.06.2018 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и В. Т. Д. и сумата от 131,08 лв. , представляваща законна лихва за забава върху главницата за периода от падежа на всяка забавена вноска до подаване на заявлението в съда.

На основА.е чл.78, ал.1 ГПК, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца, направените от него разноски в настоящото производството, съобразно на уважената част от иска. По делото са представени доказателства за направени в настоящото производство съдебно-деловодни разноски в размер на **419,21** лв., от които заплатена държавна такса в размер на 119,21 лв. , депозит за вещо лице в размер на 200,00 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв. , от които съобразно с уважената част от исковете следва да се присъдят **146,29** лв. В заповедното производство са направени разноски в размер на 531,05 лв. , от които 52,03 лв. – държавна такса и 50,00 лв. – юрисконсултско възнаграждение, от които следва да се

присъдят **35,71 лв.**

Воден от гореизложеното Варненският районен съдът

РЕШИ:

ПРИЕМА ЗА УСТАНОВЕНО В ОТНШЕНИЯТА между **ищеца** „Агенция за събиране на взема.я” ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев” № 25, офис-сграда Лабиринт, ет. 2, офис 4 представлявано от Изпълнителния директор Юлия Христова Юргакиева **и ответника** В. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В., на осн. чл. 422 ГПК, вр. чл. 414 от ГПК във вр. чл. 79 и сл. ЗЗД и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **че ответникът** В. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В. **ДЪЛЖИ на ищеца** „Агенция за събиране на взема.я” ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев” № 25, офис-сграда Лабиринт, ет.2, офис 4 представлявано от Изпълнителния директор Юлия Христова Юргакиева следните суми: **сумата 776,76 лв. /седемстотин седемдесет и шест лева и седемдесет и шест стотинки/** - непогасена главница по Договор за потребителски кредит с номер PLUS-16093655 от 07.06.2018 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и В. Т. Д., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението – 26.10.2021 г. до изплащане на задължението и **сумата от 131,08 лв. /сто тридесет и един лева и осем стотинки/** - обезщетение за забава за периода от 02.06.2019 г. до датата на подаване на заявлението в съда - 26.10.2021 г., вземането за които е прехвърлено по силата на Приложение № 1/09.09.2019 г. към Рамков договор за продажба и прехвърляния на взема.я /цесия/ от 19.08.2019 г., сключен между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и „Агенция за събиране на взема.я” ЕАД, като

ОТХВЪРЛЯ иска за разликата над **сумата 776,76 лв. /седемстотин седемдесет и шест лева и седемдесет и шест стотинки/ до претендираната сума сумата 1781.09 лв. /хиляда седемстотин осемдесет и един лева и девет стотинки/, представляваща** непогасена главница по Договор за потребителски кредит с номер PLUS-16093655 от 07.06.2018 г. между „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България и В. Т. Д.; за **сумата 398.19 лв. /триста деветдесет и осем лева и деветнадесет стотинки/** – договорна лихва за периода от 01.06.2019 год. до 05.07.2021 год. и за разликата над **сумата от 131,08 лв. /сто тридесет и един лева и осем стотинки/ до претендира.те 422.25 лв. /четиристотин двадесет и два лева и двадесет и пет стотинки/, представляваща** обезщетение за забава за периода от 02.06.2019 г. до датата на подаване на заявлението в съда - 26.10.2021 г.

и за които взема.я е издадена Заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК № 6108/28.10.2021 г. по ч.гр.д.№ 15463/2021 г. на ВРС.

ОСЪЖДА ответника В. Т. Д., ЕГН *****, с адрес: гр. В. **ДА ЗАПЛАТИ** на ищеца „Агенция за събиране на вземА.я” ЕАД, ЕИК 203670940, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Д-р Петър Дертлиев” № 25, офис-сграда Лабиринт, ет.2, офис 4 представлявано от Изпълнителния директор Юлия Христова Юргакиева **сумата от 146,29 лв. (сто четиридесет и шест лева и двадесет и девет стотинки),** представляваща направени разноси в настоящото производство и **сумата от 35,71 лв. (тридесет и пет лева и седемдесет и една стотинки),** представляващи разноси в производството по ч.гр.д. №15463/2021 г. на ВРС, на основА.е чл. 78, ал. 1 и ал. 8 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на стрА.те.

ПРЕПИС от решението да се връчи на стрА.те.

Съдия при Районен съд – Варна: _____